

bygning. Derimod mente jeg, at de mange Byggeparceller, der ligger rundt om og maaske ejes af en eller anden, der bor langt borte, ikke skulde have noget Fradrag. Ordføreren vil sige, at det kunne de heller ikke faa, for det er kun den enkelte Skatteyder, der faar det. Der er altsaa Modsætningen. Jeg vilde kun forklare, hvorfor jeg nævnde, at ubebyggede Ejendomme ikke burde have Fradrag. Jeg tror ogsaa, at jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) i dette Punkt. Jeg hører, at det skal udlægges som Georgeisme at mene dette, men jeg maa hævde, at det ikke er ud fra dette Standpunkt, at jeg er kommen ind derpaa, og jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds er en skarp Modstander af Georgeismen. Man kan altsaa have forskellige Anskuelse og dog blive enig om dette Punkt. Overhovedet kan man af denne Diskussion se, at man kan mene det stik modsatte, og at det alligevel kan lykkes, som man kalder det, at samarbejde, det vil sige naa et Resultat. Det er saa meget heldigere, som Folketinget jo efterhaanden bliver meget delt, thi hvis vi overhovedet skulle naa til et Resultat, er det godt, at de mest forskellige Anskuelse og Partier kunne samarbejde.

Jeg tør saa maaske sige, at hvis dette Forslag, saaledes som jeg tænker mig det, bliver Lov, altsaa med et Fradrag af 2,500 Kr. overalt og en Nedgang ved Hjælp af Forhøjelsen af $\frac{1}{5}$ for Lejesummen, vil Følgen være, at Byernes skattepligtige Skyldværdi formindskes med 225 Millioner eller 12 pCt. og Landdistrikternes med 325 Millioner eller 12,2 pCt. Der er altsaa dog en Fordel for Landdistrikterne, selv ved dette Forslag, og det vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa. Jeg siger ikke, det er meget. Forskellen er mellem 12 og 12,2 pCt., men der er alligevel en Fordel for Landdistrikterne.

Saa forstaar jeg det ogsaa nu saaledes, at man er enig med Finansministeren deri, at man kan gaa op til en Promille af 1,25. Den ærede Ordfører synes at holde paa et Par Øre ved den Lejlighed, medens Formanden i det Udvalg, der har behandlet Indenrigsministerens Forslag, var mere kulant, for ham stod det ikke paa de Par Øre. Det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) vilde endda have, at Staten skulde tabe ved denne Lejlighed. Det er ganske umuligt. Som vi finansielt ere stillede, er det utænkeligt, at Staten i dette Øjeblik skulde ville give Afkald paa noget som

helst. Naar det ærede Medlem fremhæver, at der er foreslaaet en Bro over Masnedesund, der vil koste saa og saa meget, maa jeg sige, at dette Tidspunkt vel ikke egner sig til at optage en Diskussion om Masnedebroen, der ligger noget borte og ikke forbinder denne Sag med nogen som helst anden Sag. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Meningen med Masnedebroen ganske vist er at bevilge en Udgift, der skulde skaffe en fremtidig Besparelse, og der er jo dog Forskel paa at gaa til en saadan Udgift og saa at opgive en Indtægt for Staten.

Om de 1,25 synes der heller ikke at skulle blive Strid. Om at gøre Fradraget fast, ens for alle Ejendomme er der heller ingen Strid. Jeg tror da, det ikke vil være vanskeligt at opnaa et Resultat. Jeg har naturligvis ikke blandet mig i det kommunale, som ligger under den højtærede Indenrigsminister; der maa der altsaa ogsaa finde Ændringer Sted.

Hvorledes man for at opnaa et Resultat vil ordne sig praktisk, maa naturligvis Folketinget om. Om man vil henvise Sagen til det Udvalg, der sidder, eller man ikke vil det, er Ministeren uvedkommende. Vi ere — det er jeg i alt Fald for mit Vedkommende — villige til at stille Ændringsforslag paa den Maade, som angives fra de ærede Forslagsstilleres Side, paa en saadan Maade, at man kan komme til en Forhandling derom. Det skal blive gjort saa snart som muligt. Ændringsforslagene ere ikke udarbejdede endnu — det vilde ikke være rimeligt at udarbejde dem, naar man ikke vidste, at man kunde finde Tilslutning til dem —, men det kan ikke tage lang Tid. Naar disse travle Dage i denne Uge ere til Ende, vil der ikke være noget i Vejen for, at vi i næste Uge kunne komme til den Forhandling.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det viser sig, at denne Forhandling i Aften føres paa en ejendommelig hyggelig Maade. Der er en Tilbøjelighed til Enighed og en Glæde over Enigheden, som er ret sjælden, og som maaske heller ikke vil holde i Morgen, naar vi komme til andre Spørgsmaal. Imidlertid, i Aften ere vi enige, og vi ere det paa den glædelige Maade, at de Tanker, som fremføres af Ministeriet til Forandring og Forbedring af de her stillede Forslag, accepteres med Taknemmelighed af de ærede Forslagsstillere. Ja, de ærede Forslagsstillere sige endda, at de havde tænkt paa det i Udvalget og havde tænkt paa selv at tage